

עפ (חיפה) 71728-12-24 - סמרה סואעד נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 71728-12-24 סואעד נ' מדינת ישראל
ע"פ 6886-01-25 סואעד נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 617844/2020

לפני הרכב כבוד השופטים:
השופט אברהם בולוס [אב"ד]
השופט מאזן דאוד
השופט ניצן סילמן
המערערים

1.
2. סמרה סואעד
3. סקר סואעד

נגד
המשיבה
פסק דין

שני ערעורים שהגישו המערערים בגדרם הם משיגים כנגד הכרעת הדין שניתנה לאחר שמיעת ראיות, בבימ"ש השלום בעכו (כב' השופטת פיינסוד) ביום 29/10/2024 בת"פ 52428-10-21.

בהכרעת דין זו המערער מספר 1 (להלן: "**סמרה**") הורשע בעבירה של תקיפה סתם וכן בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, ואילו המערער מספר 2 (להלן: "**סקר**") הורשע בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות.

יוער, כי בצד ההרשעה של המערערים בהכרעת הדין, הרי ביהמ"ש קמא זיכה את שניהם מעבירה נוספת של תקיפה בנסיבות מחמירות וחבלה ממשית, וכן מעבירת פציעה כשהעברין מזוין.

לאחר שניתנה הכרעת הדין, הצדדים טענו לעונש וניתן גזר דינו של ביהמ"ש קמא מיום 27/11/2024. בשורה התחתונה, ביהמ"ש קמא נעתר לבקשתו של סקר והורה על ביטול הרשעתו בדין, וכן חייבו בחתימה על התחייבות כספית ודחה את בקשתו של סמרה לביטול ההרשעה, וכן הטיל עליו מאסר על תנאי.

כדי שהתמונה תהיה בהירה, סמרה בהודעת הערעור השיג כנגד הרשעתו בהכרעת הדין וגם כנגד החלטת ביהמ"ש קמא הדוחה את בקשתו לביטול ההרשעה, ואילו סקר תקף את מסקנת ביהמ"ש קמא בהכרעת הדין שבגדרה הוא הורשע בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות.

עיינו היטב בתיק קמא, בהכרעת הדין, בגזר הדין, בפרוטוקול הדיון ובמוצגים שהוגשו, וכמו כן צפינו בסרטונים ונתנו דעתנו לטיעוני הצדדים כפי שהוצגו בהודעות הערעור וגם בטיעוניהם בפנינו היום, ולא ראינו הצדקה להתערב בקביעותיו של ביהמ"ש קמא, הן אלו שקיבלו ביטוי בהכרעת הדין והן אלו בגזר הדין.

מהסרטון ומכלל הראיות עולה בבירור כי סמרה דחף את המתלון שעמד באותו שלב על החומה המפרידה בין שתי החלקות, כאשר באותו שלב לא נשקפה ממנו, לא לסמרה ולא לסקר, כל סכנה. נוסף לאמור, אנו שותפים למסקנתו של ביהמ"ש קמא, אשר התרשם מצפייה בסרטון כי באותה נקודת זמן לא התקיימה הסגת גבול מצד המתלון, או לכל הפחות הסגת הגבול הייתה שולית ביותר.

אותה מסקנה מתקבלת לגבי שני המערערים (סמרה וסקר) אשר תקפו את המתלון בשלב בו שכב על האדמה, מנוטרל, וזאת באמצעות אגרופים. תקיפה אלימה זו בהחלט מקימה את נסיבות העבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות משנעשתה בצוותא.

אנו שותפים גם למסקנתו של ביהמ"ש קמא, כי אין תחולה להגנה שקיבלה ביטוי בסעיף 134 לחוק העונשין, ולו מהטעם שלא הוכחה דרישת המידיות כדי להדוף את המתלון, הגם שהוכח כי לא מדובר במשק חקלאי מגודר ובמיוחד נוכח העובדה שהאלימות בה נקטו המערערים לא הייתה סבירה בעליל, בייחוד לאחר שהמתלון נפל (ראו גם סעיף 34טז לחוק העונשין).

מסקנת ביהמ"ש קמא גם לאי תחולתה של הגנת המקרקעין (סעיף 18 לחוק המקרקעין) אף היא נכונה, שכן הכוח בו נעשה שימוש לא היה סביר, כפי שהקדמנו - מסקנה שגם שוללת את תחולתה של הגנה עצמית מהטעם שבזמן ביצוע העבירות בהן הורשעו המערערים לא נשקפה להם סכנה מיידית, הכוח שהופעל חורג מהסביר, אינו פרופורציונאלי וחסר נחיצות (ראו מיני רבים, ע"פ 4784/13, פסקה 162, ע"פ 6168/20 פסקה 32).

כלומר, תגובת המערערים לאחר נפילת המתלון: **"...הייתה בלתי מידתית בעליל ובעלת מאפיינים התקפיים מובהקים השוללים את תחולתם של סייג ההגנה העצמית לפי סעיף 34 וסייג הגנת בית מגורים ובית עסק לפי סעיף 134 לחוק העונשין"** (ע"פ 1717/19, פסקה 15).

מכל האמור, אנו סבורים כי בדין ביהמ"ש קמא הרשיע את המערערים בחלק מהעבירות שיוחסו להם בכתב האישום, כפי שצינו בפתח פסה"ד. בהקשר זה חשוב לציין כי בהכרעת הדין ביהמ"ש קמא ערך דיון מעמיק ויסודי ואף הורה על זיכוי המערערים מחלק מהעבירות שיוחסו להם, משמצא כי קיימים ספקות המצדיקים זאת.

באשר לשאלת הרשעתו של סמרה, לא ראינו הצדקה להתערב. בהנחה שהעבירות בהן הורשע

מערער זה מאפשרות ביטול ההרשעה, הרי כפי שביהמ"ש קמא הדגיש בגזר הדין, לא הונחה תשתית כלשהי בדבר קיומו של נזק חמור וקונקרטי בסיכויי שיקומו של מערער זה - ובהיעדר נזק כזה, אין הצדקה לביטול ההרשעה.

אכן, כטענת סמרה, גם לעיקרון אחדות הענישה יש ליתן משקל בשאלת ההרשעה, ומכאן הוא בדעה שהיה נכון לגזור את התוצאה מזו שנקבעה בעניינו של המערער סקר, וגם המתלונן שהרשעתו בגין אותו אירוע בוטלה בהליך מקביל.

גם טענה זו אין בידינו לקבל, שכן לעניין המערער סקר, ביהמ"ש קמא הסביר כי הוכח קיומו של נזק מוחשי, מה גם שהמערער סקר לא הורשע בכל העבירות בהן הורשע סמרה ואף חלקו נמוך משמעותית מזה של האחרון. באשר למתלונן, ביהמ"ש קמא הסביר כי ביסוד ביטול הרשעתו עמד תסקיר חיובי שהעיד על קיומו של אופק שיקומי - דבר שבפני עצמו מצדיק את השוני בתוצאה, מה גם שבעקבות האירוע הוא נחבל אף בגופו.

לאור כל האמור לעיל אנו מורים על דחיית שני הערעורים.

המזכירות תשלח פס"ד זה לצדדים, בהסכמתם.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשפ"ה, 22 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.

ניצן סילמן, שופט

מאזן דאוד, שופט

אברהים בולוס, שופט
[אב"ד]